

מסורת הש"ס

(א) סמורה מיו: [כל הענין ע"ס
סיניסם, (ב) גיל בני הצולה,
(ג) גיל דיוקא, (ד) נכחיות מו,
(ה) גיל ואין העם מכירים קול,
(ו) תוספתא, (ז) ומה נ"ס, שביט
י"א, (ח) גיל אחרים, (ט) גמר
העלם דש"ס, עולה מן, י' ויקרא
י

הקבאים מזהשבי בני העולה

- [illegible]

ויבאנו ב' אחר ר' יוס' 68
 חסידים ור' יוס' חתמוהו 69
 בקרית טובים ויבאנו 70
 חסידים ש' שנים עמדו ר' יחי' 71
 חסידים ור' יוס' חתמוהו 72
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 73
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 74
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 75
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 76
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 77
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 78
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 79
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 80
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 81
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 82
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 83
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 84
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 85
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 86
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 87
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 88
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 89
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 90
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 91
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 92
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 93
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 94
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 95
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 96
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 97
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 98
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 99
 חסידים ר' יוס' חתמוהו 100

ל) וזוהי אכן כפרה למתים. כלומר היאך הקריבו הבאים מהשבי בני הגולה על דור של צדיקים שחטאו הלא אין כפרה למתים מיוחד מתיים דאין מביאין עליהם אחרי מותם: פי' וזוהי אכן כפרה למתים.

לחטאת (י): אף חטאת.
הנשרפין לפי שהכניסו דמן
דמה אל אהל מועד לכפר
ושעירים הנשרפין דהיינו
חטאת לא נאכלת

הַחֲמָאָה לֹא נֹאכַלֶּת * כִּינָצָא בּוֹ אִמֶּר רַב
יְהוֹנָתָן מִחֶשְׁבִּי הַגּוֹלָה הִקְרִיב [עוֹלָה]
וְלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פְּרִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר וְגַ' הֵבֵל עוֹלָה
לֵאלֹהֵי עוֹלָה סֵלֶקֶת דַּעְתָּךְ אֲפָשֶׁר שִׁמְחַת
לֵאלֹהֵי עוֹלָה הֵבֵל כְּעוֹלָה מִה עוֹלָה לֹא נֹאכַלֶּת
הַחֲמָאָה לֹא נֹאכַלֶּת דְּהִנֵּי רַבִּי יְהוּדָה אָמַר
עֲבֹדֶת כּוֹכָבִים הִבְיָאוּ וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה
שֶׁמֶן שְׂמֹאֵל עַל עֲבֹדֶת כּוֹכָבִים שְׁעָשׂוּ בִּימֵי
הַקְדֻשָּׁה בְּשִׁלְמָא לְרַבִּי יְהוּדָה מִשְׁבַּחַת לֹה
יְנִי שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲמָאָה כִּגֹּן דְּחֲמָא שְׁנַיִם
עֶשֶׂר שְׁבַמִּי דְּמִיָּתוֹ שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעִירִים
נְמִי דְּחֲמָא שְׁבַעֵה שְׁבַמִּי וְיִשְׂרָאֵל אֵינָן
יְהוּדָה וְלֹרְבִי שְׁמַעוֹן נְמִי מִשְׁבַּחַת לֹה כִּגֹּן
וְסָא אֶחָד עֶשֶׂר שְׁבַמִּי דְּמִיָּתוֹ אֶחָד עֶשֶׂר
עִירִים וְאִידֵךְ רַבִּי' אֵלֹא לְרַבִּי מֵאִיר דְּאָמַר
תַּדִּין מְבִיאִין וְלֹא צָבֹר שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבַמִּי
שִׁמְחַת לִיָּה כִּגֹּן דְּחֲמָא וְלֹרְבִי חֲמָא וְהַרְבֵּי
נִסָּא עַד תִּירֵה יִצְנִי וְיִצְנִי וְהָא מִיָּתִי לֹה הִנֵּהוּ
וְסָא אָמַר רַב פַּפָּא כִּי נִגְמִיר חֲמָאָה שְׁמִתוֹ
לִיָּה כְּמִתָּה הִנֵּי מִלִּי בִּיחֻד אֲבָל לֹא
בְּכֹר * לִפִּי שְׁאִין מִיתָה בְּצָבֹר מֵנָּה לִיָּה לְרַב
וְסָא הָא אִילִמָּא מִדְּכַת * תַּחַת אֲבוּתֵךְ הִיּוֹ
דִּן אִי הִכִּי אִפְלוֹ בִּיחֻד נְמִי אֵלֹא * דְּקֹא
נְמִי פַפָּא מְשַׁעִיר דְּרָאֵשׁ חֲרָשׁ דְּמִיָּתוֹ רַחֲמֵנָּה
יָתִי מִתְרֹמֶת הַלֶּשֶׁכָּה וְהָא דְּמִיָּתוֹ לֹה
יִשְׂרָאֵל וְהֵךְ רַפִּישִׁי הִכִּי מִיָּתוֹ אֵלֹא שְׁמַע
נִתָּה חֲמָאָה שְׁמִתוֹ בְּעִלְיָה בְּצָבֹר קִרְבָּה מִי
יָתִי שְׁעִיר רִ"ה דְּלִמָּא לֹא מִיָּתוֹ מְצָבֹר אֲבָל
וְסָא וְדָא מִיָּתוֹ אֵלֹא שְׁמַעַן דְּרַב פַּפָּא מִחְבָּא
יָתִיב * כִּפֶּר לְעֶמְקֵךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פְּרִית ה' /
וְיָאִיָּה כִּפֶּר לָנוּ שֶׁתִּכְפֶּר עַל מִצְוֵי מִצְוֵי
יָתִיב אֲשֶׁר פְּרִית מִי דְּמִי הֵתֵם כּוֹלְהוּ
יָתִינֹן מִנִּי דְּמִכְפֶּרָה אֲחִים מְכַפֶּרָה נְמִי
יָתִינִים * אֵלֹא חֲבָא מִי הוּוּ חִים אִין הִכִּי נְמִי
יָתִיב * וְרִבִּים מִהֲבֵנִים הָלוּסִים וְרִאשֵׁי
מִבּוֹת וְגו' וְדִלְמָא מוֹעֲשִׂין הוּוּ וְלֹא רִאשֵׁי
הַכְּתוּב * (וְלֹא הִכְרֹז בְּקוֹל) תַּרְעוּת

ל נשמע עד למרחוק
וששה כבשים שבע
מן הצבור חייבין או
מאיר היא דאמר ב'
חד מבית דין פטור
ונוקמה כרבי שמע
ד מבית דין פטורי

[illegible]

ת הן שנתנו אותם שהם עדיין
היו מוקדרינו: ויהי כשרה
לדבואו הוליווודי ולדלמה
[להלואן] פירושה שני מדי
עצמיות אחת הן דמות מדוה
לפלוגי בין חטאת שנתנו דוב
מהן דאשתינו מבית ראשון
ובין מהנעטנו מסקיפאר עדינן
לשני העלינו להן רובן בין מאותן
א' מן צבור שבדי חייבין. אבל
א'א: ששף לרשי דאמר חטאת
החטאת והחטאת הוא ויקסר רשי
ל' ב' ויפך נהמם קאמרת שאני
מ' אנהגים נהמם דאריק ר'א
והקאמרת שפיר כ'א'א: ונדרסא ו'
מ' פסד חטאת קאמרת נהמם
מ' מ' פסד חטאת נהמם כ'א'א: ונדרסא ו'

٦٠

עין משפט
גר מצוה

ש"א מ"י פ"ד מהל' פסולי
מקדשים הל' א והל' ב:
ש"ב מ"י שם הל' ב ופ"ה מהל'
פסודת יו"כ הלכה טו:

מֵאֵן דְּאִית לִיה בְּנֵי דְכְּתִיב כְּרַחֵם

[illegible]

היה חלל בשבועון אלוטורו מרס
הפשוט שהיה דרמי שפרסם
היה גונא לעצירה הובה. ודתי
היה אימא לך דכי הא גונא
וטרור! או אמרת ליחזר הא גונא
והיה דהא בייב שווענין גונא
והיה גונא תחא איה דתחא מושי
היה שווענין לא תחשם מיה
היה דלא דוקא איה: מנה!
היה בייב ועשו לך הקהל או
היה לך מביאן. מי בייב
והיה תכונת כונתם מביאן או
היה דרמי דקסבר מיה
היה דרמי וקהל שפרסון: רבי
היה אומר אס חסא לך דרמי
היה מביאן בייב מרס לך
היה חסא אקיר לך דכפרסר לקסן
היה תכונת כונתם בייב מרס וייב
היה דכפרסר געווייב מביאן

ה"ד פטורין: (שייך לדף ה) ר' שמעון אומר ו"ג פרים וכעבודת (וכבים) ו"ג פרים ו"ג שעירים קסבר הגי והגי מייח פ' ושעיר

[illegible]

כל מקום לא חזו למקדנה ומה
שמעין ליה דירעו:

[illegible]

גב דלגא דמי דהכא מתו בעליהם
זה ומה לי פסול אחר ואפילו הו
הדרן עלך תורו בית

[illegible]

אומר יצאנו. אף ע
לי פס

[illegible]

בזכרם הביאום ואחא לפרושי ד
ועמא נשרפו שהר חין באין
דעל כולו מלי לתרועי הכי:

[illegible]

ה"כ וכן היה ר"י אישר על עבודת
ילדים ובבשרים. לרץ עיון מלי
: הוראת שעה היתה. הוא ה

[illegible]

ה"נ
כוכב

[illegible]

א. נראה דל"ל לא היה חסדלא של ב"ד נמי היה להם ללמוד ולא לחזק. ב. פי' חסד' הר"ח"ש.